

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział

Sąd Unijnych Znaków Towarowych i Wzorów Wspólnotowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 lutego 2019 r. w Warszawie

sprawy z wniosku **G. GmbH z siedzibą w Monachium** (RFN)

i **G. GmbH z siedzibą w Bambergu** (RFN)

z udziałem **S. GmbH z siedzibą w Zirndorf** (RFN)

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

1. odrzucić wniosek G. GmbH z siedzibą w Bambergu;
2. oddalić wniosek G. GmbH z siedzibą w Monachium.

UZASADNIENIE

12 lutego 2019 r. G. GmbH w Monachium (uprawniona ad 1) wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczeń:

1. o zakazanie S. GmbH w Zirndorf popełniania czynów nieuczciwej konkurencji polegających na:
 - a. oferowaniu, reklamowaniu, wytwarzaniu, wprowadzaniu do obrotu mikserów recepturowych SAMIX: SAMIX U 1000, SAMIX ES 500, SAMIX BR 200 oraz SAMIX Q500 o następującym wyglądzie:

SAMIX U 1000

SAMIX BR 200

SAMIX ES 500

SAMIX Q500

imitujących wygląd następujących produktów uprawnionych:

Unguator 2100

Unguator B/R

Unguator e/S

Unguator Q

b. wykorzystywaniu w obudowach mikserów SAMIX części z tworzyw sztucznych identycznych do części obudów mikserów wprowadzanych do obrotu przez uprawnioną ad 1, m.in. w następujących modelach: SAMIX U 1000, SAMIX ES 500, SAMIX BR 200 oraz SAMIX Q500, które zostały wytworzone za pomocą form wtryskowych należących do uprawnionej ad 1

c. oferowaniu, reklamowaniu, wytwarzaniu, wprowadzaniu do obrotu mieszadeł do mikserów

recepturowych, o następującym wyglądzie:

niezależnie od ich

rozmiaru, koloru oraz materiału, z którego zostały wykonane, które są identyczne z produktami

uprawnionej ad 1 o następującym wyglądzie:

poprzez: zakazanie S. GmbH - na czas trwania postępowania - wytwarzania, używania, importowania, eksportowania, oferowania, wprowadzania do obrotu oraz sprzedaży następujących modeli mikserów recepturowych SAMIX: SAMIX U1000, SAMIX Q500, SAMIX U500 oraz SAMIX U200, o wyglądzie:

SAMIX U 1000

SAMIX BR 200

SAMIX ES 500

SAMIX Q500

oraz ich części składowych do tych modeli mikserów, a także mieszadeł do mikserów recepturowych o

następującym wyglądzie:

niezależnie od ich rozmiaru;

2. o orzeczenie o bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia poprzez:

a. nakazanie S. GmbH – na czas trwania postępowania – wycofania z obrotu, stanowiących własność obowiązanej, produktów w postaci mikserów recepturowych SAMIX, następujących modeli: SAMIX U1000, SAMIX ES 500, SAMIX BR 200 oraz SAMIX Q500 o wyglądzie:

SAMIX U 1000

SAMIX BR 200

SAMIX ES 500

SAMIX Q500

ich części składowych oraz mieszadeł do mikserów o następującym wyglądzie:

niezależnie od ich rozmiaru, koloru oraz materiału z którego zostały wykonane, jak i również materiałów reklamowych zawierających te produkty, w szczególności usunięcie ofert tych produktów ze strony internetowej ... i jej podstron

b. nakazanie zajęcia – na czas trwania postępowania – produktów w postaci mikserów recepturowych SAMIX o wyglądzie przedstawionym w pkt a. oraz mieszadeł do mikserów recepturowych o wyglądzie przedstawionym w pkt a., niezależnie od ich rozmiaru, koloru oraz materiału, z którego zostały wykonane; a także części składowych mikserów recepturowych SAMIX o następującym wyglądzie:

G. GmbH z siedzibą w Bambergu (uprawniona ad 2) wniosła natomiast o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zakazanie S. GmbH naruszeń praw z rejestracji słownego znaku towarowego Unii Europejskiej **UNGUATOR** nr 011565447 polegających na używaniu w obrocie gospodarczym znaków identycznych lub podobnych do jej znaków towarowych do reklamowania towarów i usług podobnych do towarów i usług objętych prawem wyłącznym, poprzez: zakazanie obowiązanej - na czas trwania postępowania - używania oznaczenia UNGUATOR do oznaczania towarów w postaci mikserów recepturowych lub ich części składowych oraz w oprogramowaniu mikserów recepturowych.

Uprawnione wniosły ponadto o zagrożenie obowiązanej nakazaniem zapłaty sum przymusowych: 3000 (słownie: tysiąc) zł na rzecz uprawnionej ad 1 za każdy dzień naruszenia obowiązków określonych w pkt 1 i 2 oraz 1500 zł na rzecz uprawnionej ad 2 za każdy dzień naruszenia obowiązków określonych w pkt 3 wniosku.

Sąd ustalił:

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prawa Republiki Federalnej Niemiec G. GmbH z siedzibą w Bambergu produkuje i wprowadza na rynek niemiecki miksery do sporządzania leków recepturowych UNGUATOR, których twórcą jest A. K. - znany i ceniony farmaceuta oraz wynalazca wielokrotnie nagradzany, w szczególności przez lekarzy i farmaceutów, za wynalezienie oraz wprowadzenie do obrotu na światowych rynkach miksera UNGUATOR i akcesoriów do niego. W 2007 r. uzyskał on certyfikat „...” przyznany przez „...”. W 1994 r. Niemiecki Urząd ds. Patentów i Znaków Towarowych udzielił patentu na wynalazek w postaci maszyny służącej do mieszania substancji recepturowych. Tego roku maszyny UNGUATOR oraz opakowania do produkcji i przechowywania preparatów recepturowych UNGUATOR trafiły do produkcji seryjnej. Do 1995 r. sprzedano na terytorium Niemiec tysiąc systemów miksujących - miksera UNGUATOR i akcesoriów. Działalność na światowych rynkach stopniowo poszerzano. Do 1999 r. sprzedano w 24 krajach ok. 10.000 systemów UNGUATOR. Przez następne lata technologia była modernizowana, a jej popularność doprowadziła do wybudowania nowoczesnego zakładu produkcyjnego w Scheßlitz. (dowód: certyfikat k.89, cennik k.651, wydruki ze strony internetowej k.91-120)

G. GmbH jest uprawniona do słownego znaku towarowego **UNGUATOR** zarejestrowanego w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pod nr 011565447, z pierwszeństwem od 12 lutego 2013 r., dla towarów w klasach klasyfikacji nicejskiej: 7. (trzepaczki elektryczne; mieszarki i ich części do produkcji maści kosmetycznych), 10. (pojemniki na artykuły farmaceutyczne z tworzyw sztucznych; farmaceutyczne przyrządy, urządzenia, narzędzia lub przyrządy do produkcji, magazynowania i aplikowania leków; naczynia, pojemniki z tworzywa sztucznego do produkcji, magazynowania i aplikowania leków oraz maści farmaceutycznych; mieszarki i ich części do produkcji maści farmaceutycznych) i 21. (pojemniki, w szczególności z tworzywa sztucznego, na produkty kosmetyczne; dzbanki; naczynia, pojemniki z tworzywa sztucznego do produkcji, magazynowania i aplikowania maści kosmetycznych). (dowód: świadectwo rejestracji, wydruk z bazy EUIPO k.122-130)

G. GmbH z siedzibą w Monachium prowadzi działalność gospodarczą w zakresie marketingu

międzynarodowego, reklamy produktów G. oraz ich sprzedaży i dystrybucji poza rynek niemiecki. Uprawniona ad 1 wprowadza w Europie (w tym do Polski, gdzie w latach 2001-2015 wyłącznym dystrybutorem była spółka E. w Bielsku Białej) oraz na innych kontynentach miksery recepturowe

UNGUATOR, w tym modele: **Unguator 2100**

Unguator B/R

Unguator e/S

Unguator Q

, a także akcesoria do nich, w szczególności mieszadła do przygotowywania leków recepturowych. Flagowym produktem G. jest standardowe mieszadło o wyglądzie:

, którego kształt nie zmienił się od początku jego produkcji i które pasuje do wszystkich mikserów G.. Stanowi ono element działający jedynie ze specjalnym wałem drążonym o odpowiednich wypukłościach i elementach wklęsłych. (dowód: wydruki ze strony internetowej k.91-120)

Części obudów mikserów wytwarzane są w oparciu o specyficzne formy do tworzyw sztucznych o indywidualnym kształcie. Każda z form ma specyficzne krawędzie lub linie przepływu materiału, miejsca o intensywnym cieniowaniu lub odbicia formy. Obudowy mikserów UNGUATOR mają charakterystyczne znamiona (otwory, wycięcia, słupki, zagłębienia) będące pozostałością po użyciu form wtryskowych. Bardzo łatwo jest je zidentyfikować. (dowód: fotografie porównawcze k.132-178) Początkowo wszystkie części obudów mikserów UNGUATOR produkowane były przez S. GmbH & Co. KG, która w latach 2003-2015 była partnerem biznesowym uprawnionych, zajmowała się produkcją i dostawą mikserów recepturowych i pojemników UNGUATOR. Zgodnie z umową, prawa i know-how przysługiwały spółkom G., a S. GmbH & Co. KG jedynie realizowała ich zamówienia. (dowód: umowa k.393-398) Po ogłoszeniu jej upadłości S. GmbH nabyła część majątku S. GmbH & Co. zyskując wiedzę techniczną i sprzęt do produkcji mikserów UNGUATOR.

Części składowe mikserów UNGUATOR nie są oznaczone GAKO ani UNGUATOR. Proces nakładania znaku towarowego na gotowy mikser odbywał się przy montowaniu wyświetlacza lub za pomocą tabliczki znamionowej, jednakże od momentu produkcji znak ten był wykorzystywany w funkcji reklamowej do oznaczenia części składowych i gotowych urządzeń. (dowód: certyfikat k.180-181) Części składowe jako osobne produkty były wytwarzane na potrzeby prowadzenia serwisu GAKO i oficjalnych dystrybutorów. Na ich opakowaniach umieszczano znak towarowy dopiero na etapie ich wysyłania do nabywcy. (dowód: fotografie opakowań k.183-208)

Spółka prawa niemieckiego S. GmbH z siedzibą w Zirndorf specjalizuje się w produkcji i dostarczaniu urządzeń wykorzystywanych do wyrobu leków aptecznych i recepturowych. Początkowo funkcjonowała wyłącznie na rynku niemieckim, z czasem poszerzyła działalność na kraje sąsiednie, w tym Polskę, gdzie jej urządzenia są oferowane i wprowadzane do obrotu przez dystrybutorów. (dowody: wydruki ze stron internetowych k.240-270, wydruk z rejestru handlowego k.648-649)

Wieloletni producent i partner handlowy uprawnionych S. zakończył współpracę z grupą G. pod koniec 2015 r. zapowiadając, że w 2016 r. planuje samodzielną produkcję i dystrybucję mikserów recepturowych, części i akcesoriów pod nazwą SAMIX. Po powzięciu tej informacji uprawnione złożyły wniosek o zabezpieczenie roszczeń do Sądu Rejonowego w Meiningen. Orzeczeniem z 26 listopada 2015 r. spółce S. zakazano oferowania lub dystrybuowania mikserów i pojemników na terenie Niemiec. Z dniem 1 kwietnia 2016 r. wszczęto postępowanie upadłościowe wobec majątku S. GmbH & Co. KG. Nabywając jej masę majątkową S. GmbH rozpoczęła produkcję mikserów recepturowych przy wykorzystaniu form przeznaczonych do mikserów UNGUATOR. W 2016 r. uprawnione zaczęły składać wnioski o udzielenie zabezpieczenia roszczeń do sądów niemieckich, uzyskując je w Sądzie Okręgowym w Erfurcie, w Meiningen i w Turyngii. Na podstawie postanowienia z 28 czerwca 2018 r. Sądu Okręgowego w Norymberdze zajęto na terenie zakładu produkcyjnego S. GmbH ponad 60 mikserów. Sądy uznały, że miksery SAMIX BR200, ES500 i U1000 są niemalże identyczne z mikserami UNGUATOR. Stwierdziły, że produkty GAKO wprowadzone na rynek przed ponad 20 laty były pierwszymi urządzeniami tego typu dostępnymi w obrocie, znanymi aptekarzom i sprzedawcom artykułów wyposażania aptek dzięki ich charakterystycznej konstrukcji. Niewielkie różnice w zakresie kolorystyki, projektu paneli obsługi mikserów SAMIX ES500 i U1000 w stosunku do mikserów UNGUATOR i sygnowanie urządzeń S. GmbH napisem „SAMIX” nie jest wystraszające do rozróżnienia produktów. Odbiorcy reklamy internetowej mogli błędnie dojść do wniosku, że produkty „SAMIX” odnoszą się do nowego modelu produktów GAKO. (dowody: wydruki ze stron internetowych k.240-270, orzeczenia k.292-399)

S. GmbH nie zaniechała produkcji i eksportu urządzeń poza terytorium RFN, m.in. do Polski, gdzie są one dystrybuowane przez G. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą G.. Oferuje on i wprowadza do obrotu produkty wyposażenia aptek i laboratoriów wytwarzane przez obowiązującą, m.in. poprzez stronę internetową ... Towary obowiązanej oferują także i wprowadzają do obrotu K. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we Wrocławiu oraz E. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Bielsku-Białej, która wyprodukowane przez obowiązującą miksery sprzedaje pod nazwą EPRUS. (dowód: wydruki ze stron internetowych k.271-282, wydruk z CEIDG k.653)

Spółka S. GmbH produkuje miksery recepturowe SAMIX o wyglądzie:

SAMIX U 1000

SAMIX BR 200

SAMIX ES 500

SAMIX Q500

oraz mieszadła . (dowody: wydruki ze strony internetowej k.244-287, dowody rzeczowe, karta gwarancyjna i instrukcja obsługi k.582-606, protokół komorniczy k.430-580) Są one opatrzone znakami towarowymi **UNGUATOR** na wyświetlaczu - zarówno w formie fizycznej, które są ukrywane przy pomocy dodatkowych lutowań lub zdrapywań, a także jako element oprogramowania wyświetlony na ekranie. Już w postępowaniu przed sądem w Erfurcie wszczętym przez uprawnione przeciwko obowiązanej wykazano, że w 2015 r. S. zgłosiła się do A. GmbH, która do 2017 r. produkowała wyświetlacze do oryginalnych produktów, o usunięcie oznaczenia GAKO z produkowanych dla uprawnionych urządzeń. Zmiana ta została dokonana bez ich wiedzy. (dowód: pisma k.210-225)

Sąd zważył:

Zabezpieczenia roszczeń przedsiębiorcy wynikających z naruszenia praw własności przemysłowej (krajowych i unijnych) oraz reguł uczciwej konkurencji udziela się na zasadach ogólnych. Art. 730 § 1 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku. (§ 2.) Zgodnie z art. 730¹ k.p.c. wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wtedy, gdy jego brak

uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględnia interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę. Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. przez zajęcie ruchomości. (art. 747 pkt 1 k.p.c.) Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela go w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności sąd może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników na czas trwania postępowania. (art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.)

1. Odnosnie do naruszenia prawa do znaku towarowego:

Przepis art. 9 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (tekst jednolity) z 14 czerwca 2017 r. stanowi, że bez uszczerbku dla praw właściciela nabytych przed datą zgłoszenia lub datą pierwszeństwa unijnego znaku towarowego właściciel tego znaku jest uprawniony do zakazania osobom trzecim, które nie mają jego zgody, używania w obrocie handlowym, w odniesieniu do towarów lub usług, oznaczenia, identycznego z unijnym znakiem towarowym w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne z tymi, dla których znak ten został zarejestrowany (a.).

Skutki unijnego znaku towarowego podlegają wyłącznie przepisom rozporządzenia. W ust. 3 art. 9 stanowi, że na podstawie ust. 2 mogą być zakazane w szczególności:

- a) umieszczanie oznaczenia na towarach lub ich opakowaniach
- b) oferowanie towarów, wprowadzanie ich do obrotu lub ich magazynowanie w tym celu pod takim oznaczeniem lub oferowanie, lub świadczenie usług pod tym oznaczeniem
- c) przywóz lub wywóz towarów pod takim oznaczeniem
- d) używanie oznaczenia jako nazwy handlowej lub nazwy przedsiębiorstwa, lub jako części tych nazw
- e) używanie oznaczenia w dokumentach handlowych i w reklamie
- f) używanie oznaczenia w reklamie porównawczej w sposób sprzeczny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/114/WE.

Gdy sąd uznaje, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia unijnego znaku towarowego, wydaje, o ile nie istnieją szczególne powody, decyzję zakazującą określonych działań. Stosuje również środki, zgodnie z przepisami prawa krajowego, których celem jest zapewnienie przestrzegania zakazu. (art. 130 ust. 1) Oznacza to, że jeśli w prawie krajowym istnieją inne jeszcze sposoby (środki ochrony) znaku przed naruszeniem, nieznane przepisom rozporządzenia, sąd powinien je, na wniosek powoda, zastosować do ochrony znaku unijnego. Odnosi się to wprost do przepisów ustawy z 30/06/2000 r. prawo własności przemysłowej. Zgodnie z art. 131, do sądów państwa członkowskiego może być złożony wniosek o zastosowanie środków tymczasowych (w tym zabezpieczających) w odniesieniu do unijnego znaku towarowego, które stosuje się, na mocy prawa tego państwa, do znaku krajowego. (ust.1)

Kwestie dotyczące jurysdykcji międzynarodowej reguluje przepis art. 125, zgodnie z którym:

1. Z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia, jak również wszelkich przepisów rozporządzenia (UE)

nr 1215/2012 mających zastosowanie na mocy art. 122, postępowania w odniesieniu do powództw i roszczeń określonych w art. 124 toczą się przed sądami tego państwa członkowskiego, w którym pozwany ma miejsce zamieszkania/siedzibę, lub jeżeli nie ma on miejsca zamieszkania/siedziby w żadnym z państw członkowskich, w tym, w którym ma przedsiębiorstwo.

2. Jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania/siedziby ani przedsiębiorstwa w żadnym z państw członkowskich, postępowania takie toczą się przed sądami tego państwa członkowskiego, w którym miejsce zamieszkania/siedzibę ma powód, a jeżeli nie ma on miejsca zamieszkania/siedziby w żadnym z państw członkowskich, w tym, w którym ma przedsiębiorstwo.

3. Jeżeli ani pozwany, ani powód nie mają takiego miejsca zamieszkania/siedziby ani przedsiębiorstwa, wówczas postępowanie toczy się przed sądami tego państwa członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę Urząd.

4. Bez względu na przepisy ust. 1, 2 i 3:

a) art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 stosuje się w przypadku, gdy strony postanowią, że właściwość ma inny sąd w sprawach unijnych znaków towarowych;

b) art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 stosuje się w przypadku, gdy pozwany stawi się przed innym sądem w sprawach unijnych znaków towarowych.

5. Postępowania w odniesieniu do powództw i roszczeń określonych w art. 124, z wyjątkiem powództw o stwierdzenie braku naruszenia unijnego znaku towarowego, mogą również toczyć się przed sądami państwa członkowskiego, w którym miało miejsce naruszenie lub wystąpiła groźba naruszenia lub w którym została dokonana czynność, o której mowa w art. 11 ust. 2.

Stosownie do art. 131 ust. 2., sąd w sprawach unijnych znaków towarowych, którego właściwość określają przepisy art. 125 ust. 1, 2, 3 lub 4, ma właściwość do przyznania środków tymczasowych i zabezpieczających, które stosuje się na terytorium każdego z państw członkowskich z zastrzeżeniem każdej niezbędnej procedury uznawania i wykonania, określonej postanowieniami rozdziału III rozporządzenia (UE) nr 1215/2012. Żaden inny sąd nie jest właściwy.

Należy przy tym wskazać, że w sprawach o naruszenie praw do unijnych znaków towarowych nie stosuje się art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012, zgodnie z którym wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, włącznie ze środkami zabezpieczającymi, przewidzianych w prawie państwa członkowskiego, może zostać wniesiony do sądu tego państwa członkowskiego także wówczas, gdy sprawa główna należy do jurysdykcji sądu innego państwa członkowskiego. (art. 122 ust. 2b w zw. z art. 124 rozporządzenia)

Wniosek G. GmbH w Bambergu podlega odrzuceniu ze względu na brak jurysdykcji polskiego sądu właściwego w sprawach unijnych znaków towarowych: Powołane wyżej przepisy dopuszczają udzielenie przez ten sąd zabezpieczenia wyłącznie w sytuacjach określonych w art. 125 ust. 1-3, gdy obowiązuje na terytorium Polski siedziba lub przedsiębiorstwo, lub także, gdy nie ma on swej siedziby na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej, a w Polsce ma siedzibę uprawnioną. Z żadnym z tych przypadków nie mamy do czynienia w tym postępowaniu, którego uczestnicy są spółkami handlowymi z siedzibą w Republice Federalnej Niemiec. Nie zachodzą także przesłanki do rozpoznania sprawy na podstawie art. 125 ust. 4. **Z tej przyczyny Sąd postanowił o odrzuceniu wniosku G. GmbH z siedzibą w Bambergu. (art. 1099 § 1 k.p.c.)**

2. Odnosnie do naruszenia reguł uczciwej konkurencji:

Zgodnie z jej art. 1, ustawa z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej, w interesie publicznym, przedsiębiorstw oraz klientów, nie może jednak być traktowana jako instrument służący wyeliminowaniu konkurencji w ogóle, w celu zachowania przez przedsiębiorcę dominującej pozycji rynkowej. (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30/09/1998 r. sygn. akt I ACa 281/98 Apel.-Lub.1999/1/1) Prawo konkurencji hołduje zasadzie *priori tempore potior iure*. Udzielenie ochrony zmierza do zabezpieczenia słuszných interesów tego przedsiębiorcy, który poniósł określone nakłady na zaprojektowanie, wprowadzenie do obrotu i promocję określonego produktu, czy na rozpoznawalność jego oznaczenia. Warunkiem uzyskania ochrony jest w każdym przypadku wykazanie pierwszeństwa rynkowego oraz zaistnienie okoliczności wskazanych w rozdziale 2. u.z.n.k. (Czyny nieuczciwej konkurencji - art. 5-17) lub deliktu tam nieujętego, ale odpowiadającego hipotezie art. 3 ust. 1.

Stosownie do art. 3 ust. 1, uznanie działania za czyn nieuczciwej konkurencji warunkowane jest kumulatywnym spełnieniem następujących przesłanek:

- ☐ czyn ma charakter konkurencyjny,
- ☐ narusza lub zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta,
- ☐ jest bezprawny, tj. sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami.

Sąd podziela powszechnie przyjęty w doktrynie i orzecznictwie pogląd, iż przepis art. 3 w ust. 1 w sposób ogólny określa czyn nieuczciwej konkurencji, podczas gdy w ust. 2 wymienia przykładowo niektóre czyny, typizowane dodatkowo w art. 5-17, które należy wyklądać tak, że ogólne określenie i przepisy czyn nieuczciwej konkurencji uszczegóławiające pozostają w następujących relacjach:

- ☐ wymienione w ustawie czyny nie tworzą zamkniętego katalogu, za nieuczciwie konkurencyjne można uznać także działanie niewymienione w art. 5-17, jeżeli tylko spełnia ono przesłanki zdefiniowane w art. 3 ust. 1,
- ☐ wymagania określone w definicji art. 3 ust. 1 odnoszą się do czynów wymienionych w art. 5-17, a klauzula generalna pełni funkcję korygującą w stosunku do przepisów szczególnych. Gdy dany stan faktyczny, formalnie, spełnia przesłanki z art. 5-17, w rzeczywistości jednak działanie nie wykazuje któregoś ze znamion art. 3 ust. 1 (np. bezprawności, sprzeczności z dobrymi obyczajami), uznanie go za czyn nieuczciwej konkurencji nie jest możliwe.

Konkurencyjne są wyłącznie działania zewnętrzne, adresowane do innych uczestników wymiany rynkowej, mające na celu zdobycie klientów dla oferowanych przez nich towarów przez zwiększenie własnej efektywności gospodarczej bądź osłabienie cudzej. Naruszenie lub zagrożenie interesów gospodarczych innych uczestników rynku musi mieć charakter bezpośredni i realny. Muszą one być zdolne wywierać wpływ na innych przedsiębiorców-konkurentów (albo na konsumentów) i niekorzystnie oddziaływać na ich sytuację.

O naruszeniu interesu innego przedsiębiorcy można mówić wtedy, gdy na skutek działania konkurencyjnego nastąpi pogorszenie lub nie nastąpi oczekiwana poprawa możliwości nabywania lub zbywania dóbr bądź usług. Decyduje o tym sposób, w jaki działanie konkurenta jest odbierane przez potencjalnych adresatów. Zważywszy, że prawa przedsiębiorcy uczestniczącego w obrocie mają charakter względny, tylko adresatom działań nieuczciwie konkurencyjnych służyć będzie roszczenie o

ich zaniechanie i naprawienie szkody. Obowiązek wskazania i udowodnienia istnienia zagrożenia obciąża występującego z zarzutem nieuczciwej konkurencji. Deliktowy charakter odpowiedzialności nieuczciwego konkurenta uzasadnia także obciążenie powoda obowiązkiem udowodnienia szkody i istnienia związku przyczynowego. (art. 415 i art. 361 § 1 w zw. z art. 6 k.c.)

Zgodnie z przepisem art. 18 u.z.n.k., w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać m.in.: zaniechania niedozwolonych działań i usunięcia skutków niedozwolonych działań. (ust. 1 pkt 1 i 2) Na wniosek uprawnionego sąd może orzec również o wyrobach, ich opakowaniach, materiałach reklamowych i innych przedmiotach bezpośrednio związanych z popełnieniem czynu nieuczciwej konkurencji. W szczególności może orzec ich zniszczenie lub zaliczenie na poczet odszkodowania. (ust. 2)

Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji reguluje działania podejmowane przez naruszydiciela lub grożące naruszeniem na terytorium Polski. Nawet zatem jeśli uznać, że Gako International GmbH uczestniczy w polskim obrocie gospodarczym i ma tu interesy podlegające ochronie przed czynami nieuczciwej konkurencji, to uprawniona ad 1 nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że S. GmbH podejmowała i podejmuje na terytorium Polski jakiegokolwiek działania stypizowane jako czyny nieuczciwej konkurencji w art. 5-17 lub zdefiniowane w art. 3 ust.1 u.z.n.k. Nawet jeśli urządzenia i części zamienne SAMIX są obecne na polskim rynku, to wszystkie przedstawione dowody wskazują na to, że oferują i wprowadzają je do obrotu inni przedsiębiorcy, dystrybutorzy. Brak natomiast dowodu na to, że działają oni w imieniu obowiązanej. **Wobec nieuprawdopodobnienia przyszłych roszczeń sformułowanych w pkt 1 i 2 Sąd postanowił o oddaleniu wniosku G. GmbH. (a contrario art. 730¹ k.p.c.)**

Sąd pragnie przy tym zwrócić uwagę na sformułowanie wniosku, który został złożony pomimo wyraźnego niedopracowania. Pełnomocnicy uprawnionych wskazali adresy siedzib G. GmbH i S. GmbH odmienne od ujawnionych w aktualnych odpisach z rejestrów sądowych. Motywy uzasadnienia zostały przygotowane niestarannie. Wiele zdań jest urwanych, wewnętrznie sprzecznych, a przez to pozbawionych sensu, co utrudnia Sądowi zrozumienie twierdzeń uprawnionych. Dowody są opisane w sposób uproszczony, pozbawiony dat, z których pochodzą i wyjaśnienia powiązania z konkretnymi podmiotami. W znacznej liczbie nie mają one ponadto żadnego związku z przedmiotem postępowania. Obszerność wniosku i materiału dowodowego nie przekłada się na ich jakość i istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia o zabezpieczeniu roszczeń. Zdaniem Sądu taki sposób prowadzenia sprawy jest niezgodny z dobrym obyczajem, o którym mowa w art. 3 k.p.c.

Zarządzenie:

...

19/02/2019 r.